

3553

פרוטוקול מס. 3/14

מישיבת ועדת העבודה

מיום ד', י"ט בשבט תשי"ט - 28.1.1959, בשעה 8.30

נכח:

- חברי הוועדה: ע. גוברין - היו"ר
- ב. אידלסון
- ש. בנה
- י. כהן
- י. כץ
- ח. טגורי-כהן
- י. קרגמן
- א. רימלט
- י. ריפתין
- א. שוסטק

מזמנים:

- פ. רוזן - שר המשפטים
- ח. כהן - היועץ המשפטי לממשלת ישראל
- ד. רוזוליו-נציב שירות המדינה
- ד. אריאן - סגן נציב שירות המדינה
- י. אלרני - הממונה על התקנים
- מ. גלס - מטעם משרד המשפטים

חוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט-1958.

סדר-היום:

פותח את הישיבה.

היו"ר ע. גוברין:

אנחנו כבר הצבענו על סעיף 12, אזלם לפי דרישת כמה מחברי הוועדה עוד נחזור אליו.

סעיף 13:

סעיף 14:

א. שוסטק: האם לפי סעיף זה, קביעת דרגות, העלאה בדרגה וסידורים פנימיים בתוך המשרד אינם יכולים להעשות אלא ע"י הצעה מטעם השר או מי שהוסמך לכך על ידיו?

ש. בבה:
האם אין כללים המחייבים את כל המשרדים?
לפי הנדסה המוצע של הסעיף, אפשרי הדבר
ששר אחד יקבע במשרדו דירוג מסויים ושר אחר יקבע במשרדו דירוג
אחר לאותם התפקידים.

היו"ר ע. גוברין:
אני מציע שנתחייב על תקן, ולא על דירוג
או מי שבן.

ד. רנזוליו:
המדובר הוא בתקן, זהו המבנה הארגוני של
המשרד, שבו מציינים כל משרה ומשרה עם
הדרגה הצמודה לה, זוהי המסגרת הכללית שבתוכה נמצאים עובדי המשרד
לפי המשרות שהם תופסים. הדבר אינו קשור באופן ישיר בדירוג. יכול
להיות עובד במשרה שבתקן נקבעה לה דרגה מסויימת אולם דרגתו נמוכה
יותר או אפילו גבוהה יותר. תנאי העליה בדרגה קבועים בתקש"ר. אחד
מהתנאים הוא, כמובן, שהתקן מאפשר את ההעלאה. הנאמר בסעיפים 13
ו-14 מתאים לנוהג המקובל כיום, הצעת רשימת המשרות נעשית ע"י עובדי
המשרד בדרג גבוה ביותר, תחנת הערעור האחרונה היא ועדת השירות -
כיום ועדת התקן - שנפניה מופיע השר או מי שהוסמך על ידו, והיו
מקרים ששרים הופיעו בפני ועדת התקן. כל החלטה של ועדת השירות עוברת
לדיון בממשלה.

י. כהן:
לפי הפרוצדורה המוצעת, אם שר יגיש הצעה
בקשר לתקן במשרדו והנציב לא יקבלה, העניין
מועבר לוועדת השירות, גם ועדת השירות יכולה לא לאשר את הצעת השר,
אולם אני מניח שזה יקרה רק במקרים קיצוניים, כי ועדת השירות מורכבת
בחלקה גם ממנהלים כלליים ומטבע הדברים שכל מנהל כללי, גם בהיותו
חבר ועדת השירות, יש לו עניין לא להכשיל משרד שני. יש להניח שוועדת
השירות ברוב המקרים תאשר את הצעות השרים, והנאח ערעורים בפני הממשלה
תהיה במקרים נדירים מאוד. אנו יכולים לעמוד בפני מצב של ניפוח
המנגנון, בעקבות דרישות השרים, פיקוח הכנסת במקרה זה הוא תיאורטי
מאוד, כי היא איננה יכולה להיכנס לפרטים, היא יכולה רק לומר באופן
כללי על כך שהמנגנון הוא מנופח. על כן, ברצוני לשאול: האם אין מקום
להכניס כאן גורם אחר, קיצוני, אשר יפקח על המשבץ בכלל, ואני מתכוון
למבקר המדינה.

ח. טנורי-כהן:
למה לכתוב: "בדרכים ובצורה שייקבעו בתקנות",
מדוע לא לכתוב: "בצורה שתיקבע בתקנות"?

ח. כהן:
אני מסכים למחיקת המלה "בצורה".

הוחלט למחוק בסעיף 13 את המלה "בצורה".

היו"ר ע. גוברין:
אשר להצעת חבר הכנסת כהן, מבקר המדינה
צריך לבוא אחרי המעשה, אם הוא יכול לפני
המעשה, דינו כדין הממשלה ונגריום נזק לביקורת. כוחו של מבקר המדינה
הוא בכך שהוא בלתי תלוי, ששום שר ושום ממשלה אינם יכולים להגיד כי
התייעצו במבקר המדינה. ברגע שנכניס את מבקר המדינה בשלב ההחלטות,
ביקורתו תהיה פסולה.

י. כהן:
אני מציע שמבקר המדינה יבקר את המי שבן
לאחר קביעתו.

היו"ר ע. גוברין:

הוא חייב לעשות זאת לפי החוק.

הסעיפים 13 ו-14 אושרו עם התיקון
למחוק בסעיף 13 את המלה "ובצורה".

סעיף 15:

אני מציע למחוק את המלה "אדם".
היא מיותרת.

ח. סגורי-כהן:

סעיף 15 - אושר.

סעיף 16:

סעיף 16 - אושר.

סעיף 17:

סעיף 17 - אושר.

סעיף 18:

סעיף 18 - אושר.

סעיף 19:

סעיף 19 - אושר.

סעיף 20:

אני מציע להכניס את ההתייעצות עם
איגוד עובדי המדינה בכל הסעיפים
הדנים באופן קבלת עובדים.

י. ריפתין:

ח. כהן:
הממשלה איננה חולקת על כך שיש להתייעץ
עם איגוד עובדי המדינה בקשר לקביעת
הכללים על אופן קבלת עובדים לשירות המדינה, אולם היא חולקת על כך
שיש לציין זאת בסעיף זה. ישנם עניינים רבים שלדעת הממשלה טעונים
התייעצות מוקדמת עם איגוד עובדי המדינה, ולשם כך נקבע סעיף 46.
אם חבר-הכנסת ריפתין מציע לשנות את נוסח סעיף 46 ובמקומו לקבוע
קטלוג של הסעיפים שבהם דרושה התייעצות עם איגוד עובדי המדינה,
נתווכח על כך כאשר נדון בסעיף 46. לא כדאי לחזור בכל סעיף לנושא
זה.

היו"ר ע. גוברין:

ברגע שנדון על יחסי העבודה, אני כיו"ר
הוועדה לא אטען שכבר החלטנו בענין זה,
ואז נוכל לברוק מחדש את הענין בצורה מקיפה ויסודית.

סעיף 20 - אושר.

(י. ריפתין שיטר לעצמו זכות
להסתייגות).

סעיף 21:

מ. גלס:

המדובר בשני סוגי עובדים,
יש והממשלה מקבלת על עצמה שירותים שהיו
לפני כן בידי מוסדות אחרים, והיא מקבלת את השירותים האלה ביחד עם

העובדים, אשר יהנו מהותק שלהם לצרכי הגימלאות, לא יתכן להטיל חובת מכרז לעובדי מוסד העובר לשירות המדינה על עובדיו. כן יש מוסדות בשירות המדינה שהחוק הזה לא חל עליהם ולא יחול עליהם, כגון מוסדות צבאיים מסוימים שיהיו תחת משמעת צבאית ושיוחלט להעבירם מרשות הצבא לרשות אזרחית. אנשי מוסדות אלה יהנו מזכויות הוותק שלהם לפי חוק הגימלאות, אולם לא יחול עליהם חובת המכרז.

י. כז:

אני מציע שהממשלה לא תוכל לקבוע בעצמה את המשרות וסוגי המשרות שעליהם לא תחול חובת המכרז, אלא שהיא תצטרך להביא זאת לאישור הכנסת או ועדת העבודה. כן צריך לקבוע כללים על המשרות שלגביהן יש צורך במכרז, כדי שנוע כראש במה המדובר.

י. כח:

אני מבין שיש מקרים אינדיבידואליים שהממשלה מעוניינת לשחרר מחובת המכרז, אולם דבר זה עלול לפתוח פתח לסענות, מוצדקות או בלתי מוצדקות, שהממשלה מתעלמת מחובת המכרז. האם לא רצוי יותר לכתוב: "הממשלה רשאית לקבוע סוגי משרות...?"

ח. כה:

כאשר ישנה משרה אחת בכל התקן כולו, אי אפשר לדבר על סוגי משרות.

י. קרגמן:

ישנן שתי דרכים לקבלת עובדים למנגנון המדינה: 1. הזדקקות ללשכה; 2. מכרז. בחוק שירות התעסוקה נקבע סעיף האומר, שלא יופלה אדם בגלל גילו מינו וכו'; מדוע לא נקבע הדבר לגבי קבלת עובדים בדרך מכרז?

י. ריפתין:

קיימת בציבור רגישות מסוימת בקשר לשאלת המכרזים, ואני מבין שהצעת החוק באה במידה מסוימת להשיב על השאלה הזאת, אולם האם הנוסח המוצע עושה זאת? לפי הנוסח המוצע, יכולה הממשלה לקבוע שכל המשרות וכל סוגי המשרות יהיו משוחררים מחובת המכרז. לדעתי, רצוי לקבוע את רשימת המשרות שעליהן לא תחול חובת המכרז, ורשימה זו תובא לידיעת ועדה מתאימה של הכנסת.

ב. אידלסון:

בעקבות דבריו של חבר-הכנסת קרגמן, אם בחוק שירות התעסוקה נקבעו הוראות האוסרות אפליות, האם זה קו מנחה לכל החוקים?

היו"ר ע. גונברין:

בוראי.

ב. אידלסון:

אף לי נראה שנוסח סעיף 21 הוא נרחב מדי. יש למצוא נוסח המצמצם את המקרים בהם אפשר להוציא משרות וסוגי משרות מחובת המכרז.

א. ריפלט:

בניגוד לחבר הכנסת כהן, אני סבור שלא המלה "משרות" מיותרת, אלא המלים "וסוגים של משרות", המעוררים את הרושם שהכוונה היא להוצאה סיטואצית.

אני מצטרף להצעת חבר הכנסת ריפתין, שהממשלה תביא לידיעת אחת הוועדות של הכנסת את רשימת המשרות המשוחררות מחובת המכרז.

ח. מגורי כהן:
אף אני סבור שהסעיף הזה בא להשאיך פרצות, שבאמצעותן אפשר להמשיך באותו קו שנקטו בו עד עכשיו ושהיה למורת רוחו של הציבור.

ח. כהן:
אני מקבל את דעתם של חבר-הכנסת ריפתין וחברי ועדה אחרים שהקביעה לפי סעיף 21 מחייבת איזו שהיא הודעה, אולם הייתי מציע שההודעה תינתן לא לכנסת ולא לוועדת של הכנסת, אלא שכל החלטה של הממשלה לפי סעיף זה תפורסם ב"רשומות", וככל אדם שהדבר עלול לפגוע בו, אם באופן אקטיבי ואם באופן פסיבי, יוכל למצוא את הדרך להתקיפה ולהביא לידי שינוייה.

כן אני מציע לכבול את ידי הממשלה גם לפני המעשה, זאת אומרת שהממשלה לא תוכל להשתמש בסמכות זו ביוזמתה היא ולמטרותיה, שלא תמיד יכולות להיות זהות עם צרכי המינהל, אלא תפעל לפי המלצת ועדת השירות, כלומר, ועדת השירות צריכה לקבוע את המטרות שאינן טעונות מכרז ואחר-כך תחליט הממשלה. למעשה, הצעה זו נשמעה תוך כדי דיוני הממשלה על סעיף זה, וכוחי יופה להציע זאת לוועדה באם תהיה בה מגמה לכבול את ידי הממשלה בענין זה. אני מתנגד לחייב את הממשלה לקבל את אישורה של הכנסת או אחת מוועדותיה, אני חושב כי הפרסום ב"רשומות" היא דרך יעילה יותר ומקיפה יותר מאשר הודעה הנמסרת לכנסת.

י. ריפתין:
ומה במקרה של הצעה שלא מיוזמתה של ועדת השירות, נניח תפקיד בעל אופי בטחוני?

ח. כהן:
הממשלה יכולה לנקוט ביזמה דרך ועדת השירות.

א. רימלט:
האם הצעתו של היועץ המשפטי פירושה, כי הממשלה איננה יכולה להחליט על דבר שוועדת השירות לא החליטה עליו, וכי החלטתה חייבת להתפרסם ב"רשומות"?

שר המשפטים פ. רוזן:
לאחר שהממשלה רשאית לשנות כל החלטה של ועדת השירות, צריך לשריין את ההמלצה של ועדת השירות לפי סעיף 21, כדי שהממשלה לא תוכל לשנותה.

ח. כהן:
נכון שהחוק הזה קובע, כי כל החלטה של ועדת השירות כפופה לשננוי, לתיקון ואפילו לביטול על-ידי הממשלה, אולם הוראה זו איננה יכולה לחול על סעיף שבו נאמר, כי הממשלה רשאית, על פי הצעת ועדת השירות, להחליט... בכדי שהממשלה תוכל להחליט לכאן או לכאן, צריכה להיות לפנייה הצעה של ועדת השירות. הצעה זו איננה מחייבת אותה, אבל היא צריכה להיות לפנייה.

שר המשפטים פ. רוזן:
אני מציע להוסיף לסעיף הקובע שהממשלה רשאית לשנות כל החלטה של ועדת השירות: "אם אין כוונה אחרת משתמעת מחוק זה".

א. רימלט:
לממשלה יש רוב גם בוועדת השירות - משתתפים בה שלושה מנהלים כלליים של משרדים.

שר המשפטים פ. רוזן:
אולם הם אינם פועלים לפי הוראות הממשלה.

ע.ע.

א. רימלט:

הרי ניסקו מינוי מנהלים כלליים של משרדים לוועדת השירות בצורך לשקף את

רצון הממשלה.

בחוק שירות המדינה הסכים שר העבודה שתקנון השירות - שגם בו תהיה ועדה ציבורית - יובא לידיעת ועדת העבודה של הכנסת, ואינני מבין את ההתנגדות בקשר לסעיף זה.

אני עומד על הצעתו למחוק את המלים:

"וסוגים של משרות",

י. ריפתין:

לא הצעתי בקשר לסעיף זה את ההתייעצות באיגוד עובדי המדינה, לאחר ההבטחה שנחזור לענין זכויות איגוד עובדי המדינה.

אני מציע לממשלה לשקול את ההצעה שרשימת

המשרות שלא תחול עליהן חובת המכרז תובא לידיעת ועדת העבודה.

לי עוד לא ברור מה הן סמכויות ועדת השירות

ומה הן סמכויות הממשלה בקשר לסעיף זה. אני עוד רוצה לשקול את הדבר, אחר שנקבל ניסוח מדויק יותר של הסעיף.

הי"ר ע. גוברין:

אני מתפלא על חנד-הכנסת רימלט המשווה את תקנון שירות התעסוקה לענין הנדון. שם מדובר

היה בסעיפים החשיבים לא פחות מטעיפי החוק אך מקומם בתקנון, מדובר היה בסוגיה כדללת, והוועדה החליטה על כך בשעתו פה אחד. אינני מציע לקבוע זאת בסעיף זה, כי דוקא בסוגיה עדינה זו צריכה הממשלה לשאת באחריות כולה, אינני רוצה לתת לה את ההזדמנות לומר: שאלתי את ועדת העבודה וחלק מחבריה הסכים לכך.

אני מקבל את התיקון שקביעת הממשלה לפי

סעיף 21 צריכה להתפרסם ב"רשומות". לדעתי, זה מכסה הדבה יותר מאשר הודעת הממשלה לכנסת, אני רוצה שהממשלה תעמוד ישירות לביקורת.

סעיף 21 אושר בנוסח כולקמן: "הממשלה רשאית,

על פי הצעת ועדת השירות, לקבוע משרות

וסוגים של משרות שעליהם לא תחול, בתנאים

שתקבע, חובת המכרז האמורה בסעיף 19...

הודעה על קביעה זו תפורסם ברשומות".

זכות להסתייגות: י. ריפתין,

א. רימלט, ח. מגורי-כהן,

י. כץ.

סעיף 22:

סעיף 22 - אושר.

סעיף 23:

י. כץ:

אני חושב שאם כבר לקבוע סעיף כזה, הוא צריך להיות בחוק שירות התעסוקה, ולא בחוק זה.

אינני רוצה לחוות כרגע דעה אם הממשלה רשאית להוציא סוגי משרות מחובת ההזדקקות ללשכה, אבל אם קובעים זאת, צריך לקבוע זאת בחוק שירות התעסוקה.

י. ריפתין:

אני מבין שהכרזתה היא למינוריית הטעונית
אישור מליאת הממשלה, הייתי מציע שרשימת
המשרות האלו תיקבע בחוק.

ח. כהן:

אני מוכן לקבל את הצעת חבר-הכנסת ריפתין.
רשימת המשרות קיימת, אולם אם נכניס את
הרשימה לחוק או לתוספת, נצטרך לשמור על זכות הממשלה להוסיף לרשימה
או לגרוע ממנה.
להבדיל מסעיף 21, אני מוכן כסעיף זה
למחוק את המלים "סוגים של משרות".

סעיף 23 אושר בנוסח כדלקמן: "למשרה מן

המשרות המפורטות בתוספת לחוק זה לא
יתמנה אדם אלא באישור הממשלה ובתנאים
שתקבע; הממשלה רשאית להוסיף על רשימת
המשרות שבתוספת ולגרוע ממנה.

סעיף 24:

סעיף 24 - אושר.

סעיף 25:

סעיף 25 - אושר.

סעיף 26:

סעיף 26 - אושר.

סעיף 27:ח. כהן:

אם נאמר במכרז, למשל, שהמועמד צריך להיות
עורך דין, מספיקה תעודת עורך-דין, אולם
אם נאמר שהמועמד צריך להיות עורך דין בעל נסיון מסויים במשפט
בינלאומי, לא מספיקה תעודת עורך-דין. הכל תלוי בנסיבות, כמובן
שאי-אפשר לקבוע עכשיו את כל הפרטים, ברגע שהקולליפיקציה הדרושה
למשרה זהה לקולליפיקציה הדרושה לדיפלומה זו או אחרת, משמשת
הדיפלומה כהוכחה מספיקה.

א. שוסטק:

אני מציע במקום המלים "נציג השירות"
את המלים: "ועדת השירות".

ח. כהן:

אני מסכים להצעה זו בתנאי שאז ייחקר
המלים: "בדרך כלל או למקרה מסויים",
כלומר שוועדת השירות תוכל לקבוע כללים בלבד.

י. כץ:

לא הייתי רוצה שתינתן עדיפות לבעל
תעודה המעידה על השכלה שאינה נוגעת
למשרה, ולכן אני מציע לכתוב: "תעודות המוכיחות השכלה או הכשרה
מקצועית ההולמת את המשרה".

הי"ר ע. גוברין:

התיקון שמציע חבר-הכנסת כץ אינו נראה
לי. מקצוע הפקידות הוא כה מגוון
שקביעת הכשרה מיוחדת בלבד עלולה להיות לרעת העבודה, לא תמיד
מספיקה תעודה המעידה על הכשרה מסויימת, לפעמים יש צורך באותה
משרה להכשרה או יריעה נוספת.

ח. כהן:

אני מציע לנסח את הסעיף כדלקמן:
"ועדת השירות רשאית לקבוע, לענין השכלה
או הכשרה, פלגנית, כי בעלי תעודות מסוגיות שהוועדה תכיר בהם לענין
זה, יהיו פטורים מבחינות או ממקצתן".

סעיף 27 אושר בנוסח שהוצע ע"י

היועץ המשפטי ח. כהן.

ע.ע.

סעיף 28:

ח. סגורי-כהן:

אני מציע למחוק את הסעיף.

י. קרגמן:

נדמה לי שיש כאן סתירה בין מוסדות כמלכתיים, אחד המזמין עובד ואחד השולח עובד. שירות התעסוקה כבר קובע את הקוואליפיקציות של העובדים שהוא שולח.

ד. רוזולין:

כל העובדים במשרות הנמוכות מתקבלים באמצעות הלשכה, אולם תמיד שמרנו לעצמנו את הזכות לבחון אותם, לא כדי לבקר את בחינות הלשכה, כי-אם כדי לבחון אם האיש מתאים למשרה המיועדת לו בשירות המדינה, למשל כתבנית למשרד החוץ. לא אמור בסעיף שמוכרחים לבחון, אלא שומדים לממשלה את הזכות לבחון. הייתי מבקש לא לשנות את הנוהג הקיים בענין זה.

א. שוסטק:

עד היום הלשכה בדרך-כלל לא נכנסה לתחום קביעת סוגי העובדים. בחוק שירות התעסוקה קבענו מכשיר מיוחד לקביעת בחינות לשם קביעת סוגי העובדים. שירות התעסוקה איננו חייב להתחשב בסוגים שכבר נקבעו, הוא רשאי להעמיד לבחינה מחדש, אם רוצים לשמור לממשלה את הזכות לבחון מחדש את המועמד למשרה - וזו לגמרי בחינה אחרת - אין ספק שבזה פותחים פתח רחב לכך ששום גותן עבודה בארץ לא יקבל עובד לפי הסוג שהלשכה קבעה. צריך לדאוג לכך שבחינות שירות התעסוקה לא תהיינה שרירותיות, שהן תהיינה אמיתיות, בהתחשב עם צרכי המשק והמשרות שלהן מחפשים מועמדים, ואם בכל-זאת מתברר אחר-כך שהמועמד איננו מתאים למשרה, אפשר לפנות ללשכה בבקשה לשלוח עובד אחר. אני מציע למחוק את המלים: "ו-22".

הי"ר ע. גוברין:

אני מציע לרלוף על הסעיפים הקשורים בחוק שירות התעסוקה. אני רוצה לבדוק

עוד פעם את חוק שירות התעסוקה.

הוחלט לדחות את ההצבעה על סעיף 28.

סעיף 29:

א. שוסטק:

ברצוני להזכיר לנציגי שירות המדינה, כי בקריאה הראשונה הובעה הדרישה שקבלת העובד לשירות המדינה תתחיל בנדיקה הרפואית, ורק אחר-כך יעבור את השלבים האחרים.

ד. רוזולין:

הצעה זו איננה מעשית, כי היא היתה מטילה על צוות הרופאים לבדוק את כל המועמדים לשירות המדינה. לפעמים ישנם 200 מועמדים למשרה אחת.

א. שוסטק:

אפשר לקבוע שכל מועמד צריך להגיש תעודה רפואית.

ש. בבה:

קיים סוג של עובדים בשירות המדינה שאין להם מעמד קבוע. זה נוגע לסעיפים 61 ו-62 לחוק שירות המדינה (גימלאות).

ב. אידלסון:

כאשר מדברים על כושר רפואי, אין זאת אומרת בריאות אבסולוטית, זה גם בהתאמה לתפקיד שאליה מועמד העובד.

לדעת, מטפיק לקבוע שנוצית השירות ושא
לדרוש תעודה רפואית מהמועמד למשרה בשירות

י. כץ:

המדינה.

שגם מקרים שעובדים חלז כתוצאה מהתפקיד
בשירות המדינה - על המדינה במקרה זה לשאת בתוצאות.

המדובר בסעיף זה לא בעובדים הנמצאים
בשירות המדינה, אלא במועמדים לכך.

ד. רנוולין:

לדעת, סעיף זה הכרחי בקשר לחוק שירות
המדינה (גימלאות). יכולים להיות מקרים
של אנשים לא בריאים אולם מוכשרים לעבודה מסויימת, ברגע שנבטל את
הסעיף, נגרום לבירורים ומשפטים מרובים.

היו"ר ע. גוברין:

אשר להצעת חבר-הכנסת כץ, אי-אפשר למסור
את ההכרעה בקשר לסעיף זה למסכותו של הנציב.

הדופאים הממשלתיים חוששים שאם יאמר בסעיף:
"בדבר מצב בריאותו", יכולים לפרש שהכוונה
היא רק למצב הבריאות הנוכחי ולא למצב בעבר, ולכן הם מבקשים לנסח זאת
כדלקמן: "...מצב בריאותו בעבר ובהווה...". אינני רואה מניעה שלא לקבל
את התיקון הזה.

ח. כהן:

אשר לשאלה שהציג חבר-הכנסת כהן, אני מציע

במקום המלים: "סעיף זה אינו חל על מי שמתקבל למשרה בשירות המדינה
בנסיבות האסורות בסעיפים 61 ו-62 לחוק שירות המדינה (גימלאות), תשס"ו-
1955", את המלים: "ועדת השירות רשאית לפסוק מקיום תנאי זה מי שעבר
לשירות המדינה בנסיבות המפורשות בסעיפים 61 ו-62 לחוק שירות המדינה
(גימלאות), תשס"ו-1955".

סעיף 29 אושר עם התיקונים שנוסחו ע"י

היועץ המשפטי, ח. כהן.

סעיף 30:

סעיף 30 אושר.

סעיף 31:

אני חושב שהסעיף מיותר.

היו"ר ע. גוברין:

הכוונה לאפשר הטלת חובה של בדיקה רפואית
על מועמד שלא חלה עליו חובת הבחינה.

י. אלדוני:

אם מקבלים, למשל, עובד זמני, שלא חלה עליו
חובת הבחינה, צריכה להיות האפשרות לדרוש
ממנו תעודה המעידה שאין הוא חולה במחלה מדבקת.

ח. כהן:

עלינו להבטיח לא רק את המעסיק, אלא גם
את העובד, שהוא יקבל פיצוי בעד המחלה
שחלה בה תוך כדי עבודתו, שהנכה יקבל פיצוי בעד המחלה שאינה קשורה
בנכותו ושהוא חלה בה תוך כדי עבודתו בשירות המדינה.

י. כץ:

סעיף 30 אינו אומר שנכה איננו חייב
בבדיקה רפואית, הוא אומר, כי אע"פ שהנכה
חייב בבדיקה רפואית, תוצאות הבדיקה הרפואית אינן גורעות מזכונתו
בתור נכה.

ח. כהן:

סעיף 31 - אושר